

**\_press**



**NEW  
YEAR  
NEW  
ME!**

# Obsah

**Veverky jsou cool** — 02

**Questlog** — 03

**Kam za kulturou v novém roce?** — 06

**Zimní estetický kurz 2024** — 08

**Spalovač mrtvol** — 09

**Jak na nový?** — 10

**Jak získat stipendium na studium v zahraničí?** — 12

**Básně** — 13



Milí čtenáři,  
Chtěla bych vám za redakci Kavapressu moc poděkovat, že tento projekt čtete. Jsem ráda, že se tento školní časopis mohl po několika letech znovu obnovit a doufám že se vám toto číslo a snad i další budou líbit.

Za redakci Kavapressu  
Klára Tůmová



V případě zájmu, více informací  
u Kláry Tůmové 7.A



# Veverky jsou cool

**Taky se Vám někdy stalo, že sedíte na hodině a najednou venku spatříte veverku, která je v ten moment tak tisíckrát zajímavější než výklad učitele? Pokud ne, tak je mi Vás líto. Pokud ano, tak Vám o veverkách něco zajímavého povím.**



Veverka obecná je hlodavec, který mívá váhu okolo 300 gramů, což si můžete představit jako dvě středně velká jablka. Dorůstá délky okolo 21 centimetrů. Stejně jako značná část jiných savců má také ocas. Chundelatý ocas pomáhá veverce s rovnováhou při pobíhání na stromech a také ho veverka využívá jako deku při spaní. Bývá dlouhý 14 až 20 centimetrů, mírný nadprůměr. Ostré zahnuté drápy veverce umožňují lezení po kůře stromů.

Pohlaví často nejde rozlišit, protože nemají vyvinutý pohlavní dimorfismus. Veverky si stejně jako u pneumatik mění kožich dvakrát ročně – na zimní a na letní.

Veverka obecná žije svůj život samotářským způsobem, tedy kromě období páření. Ostatním veverkám se vyhýbá. Bydlí v dutinách stromů, opuštěných norách (i ptačích budkách) anebo si staví vlastní hnízdo na větvích stromů.

V zimě nehibernuje, jenom víc chrápe ve svém úkrytu. Veverky jsou rychlé, mohou běžet rychlostí až 19 km/h. Nezkoušejte ji chytit, uteče Vám.

Autor: Nikita Kručinin

Tady v Evropě se setkáte nejen s veverkami obecnými, ale i s šedými imigranty z Ameriky. Tito imigranti, druhovým jménem veverka popelavá, jsou silnější a odolnější než zdejší veverky, které jsou jimi vytlačovány. Americké veverky mají totiž ve slinách enzym, který jim pomáhá rozkládat hůře stravitelnou potravu. Třeba ve Velké Británii již téměř nahradily původní populaci veverek.



*veverka sedící na větvi*

Teď několik fun factů. Když si veverka na podzim zahrabe stovky ořechů, tak na asi polovinu z nich zapomene, čímž dělá docela službu stromům, které z těch ořechů vyrostou. Veverky mezi sebou mohou komunikovat pomocí různých zvuků či pohybů ocasu, takže když uvidíte veverku, jak mrská ocasem, tak třeba může vzkazovat, že se blíží pes. Veverky umí plavat a používají ocas jako kormidlo. A jako poslední...veverky si pamatují dobré lidi. Mají dobrou paměť i na lidi, kteří jim třeba pomáhají. Takže pokud byste si náhodou chtěli ochočit školní veverku, tak jí stačí sem tam donést dar několika oříšků. Trust me nedělejte to.



# QUEST LOG

**Tohle je quest log – sekce, kde budu psát svoje nekorektní herní názory, se kterými pravděpodobně nikdo nebude souhlasit.**

2023 byl jeden z nejlepších roků pro herní komunitu, ale když to porovnáme s letošním rokem, nejsme na tom tenhle rok tak špatně

(Nejlepší bylo zrušení Unity runtime fee, nikdo mě nedonutí používat Godot.)

## Palworld

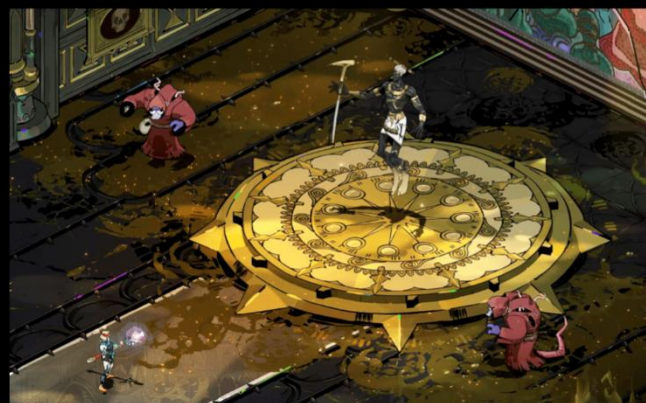
První na našem listě není nic jiného než Palworld. Survival hra, která vyšla v půlce ledna, avšak začala kontroverzi ještě před jejím vydáním a dostala se do prozatím nerozřešeného soudního sporu s firmou Nintendo, kvůli tomu, že Palworld využívá mechaniky a design podobný franšíze Pokémon (což je v podstatě celá premisa té hry – Pokémoni s pistolemi...).

Přes tu kontroverzi s Nintendem měl Palworld od začátku poměrně velkou komunitu a ukázalo se, že ten gameplay je přesně to, co vývojáři slibovali.

## Hades 2

Pokračování nejúspěšnější rogue-lite a páté nejlépe hodnocené hry na Steamu. Přestože laťka byla extrémně vysoko, podařilo se vývojářům ze Supergiant Games vydat sequel, který dosáhl krásných 94 % hodnocení.

Hra se tolik neliší od té první – dungeon crawler, který se odehrává v podsvětí mytického Řecka. Hra je momentálně v předběžném přístupu, ale stejně se rozhodně vyplatí koupit při nejbližší příležitosti.



hades 2

## The Legend of Zelda: Echoes of Wisdom

Echoes of Wisdom se od ostatních Zelda her liší především tím, že nedisponuje otevřeným světem a také tím, že protagonistou není Link, ale princezna Zelda.

Spíše než souboj se hra soustředí více na průzkum a logické úlohy. Pokud jste se však těšili na masakrování lynelů v nové Zelda hře, tak se nemusíte obávat, poněvadž jsou zpět a silnější než předtím.

Echoes of Wisdom vyjde klasicky pouze na Nintendo Switch, takže soudruzi PC hráči mají smůlu.

## Dragon's Dogma 2

DD2 je RPG s otevřeným světem, které se z většiny zakládá na dynamickém souboji, ve kterém se dá dokonce i šplhat na větší protivníky a útočit na jejich slabá místa.

V této hře hrajete jako Arisen, jehož cíl je zabít draka, který mu ukradl srdce (a to doslova).

- Jak už to u moderních her bývá, DD2 je poměrně náročná na výkon, takže hodně štěstí, až budeš chtít víc než 20 fps s tou Intel UHD 660.



Dragon's Dogma 2

## Helldivers 2

Helldivers 2 je kooperační týmová střílečka ze třetí osoby, ve které hráči bojují proti mimozemšťanům, aby šířili vliv země mezi planetami. Narozdíl od většiny stříleček hráči nebojují proti sobě, avšak friendly fire je vždy zapnutý, takže si hráči musí dát pozor na to, ze kterého koncem bazuky střílí...

## ELDEN RING: Shadow of the Erdtree

Trochu kontroverzní výběr, neboť to není hra, ale DLC. Na druhou stranu bylo nominováno na hru roku, takže nebudu přijímat žádné stížnosti...

Je to každopádně rozšíření k jedné z nejpopulárnějších souls-like her a přestože je ještě těžší než základní hra (která je proslulá svou obtížností), pořád se obtížností neblíží Sekiro: Shadows Die Twice...

## Black Myth: Wukong

Black Myth: Wukong je pravděpodobně nejočekávanější hra z roku 2024 a přestože trailery vypadaly moc dobře, na to, aby to byla pravda, ukázalo se, že ta hra je ještě lepší.



Black Myth: Wukong

Dokonce si také zasloužila nominaci na hru roku. Pokud jste fanoušky čínské mytologie, nebo RPG, tak tohle je asi nejlepší, co za tenhle rok vyšlo (pomineme-li cenu 60 €).

## S.T.A.L.K.E.R. 2: Heart of Chernobyl

V tomto FPS horrorovém survivalu s otevřeným světem hrajete jako lone stalker a prozkoumáváte oblast zvanou "the Zone", která se nachází kolem Černobylu, kde v této časové lince došlo v roce 2006 k další explozi, která tuto oblast znetvořila a zmutovala. Jedna z nejzajímavějších vlastností je A-Life 2.0 – model simulace, který je zaměřen na to, že NPC konají nezávisle na hráči.

Na druhou stranu, kdokoliv, kdo si tuhle hru koupí, se hlavně těší na střílení mutantů kalašnikovem...

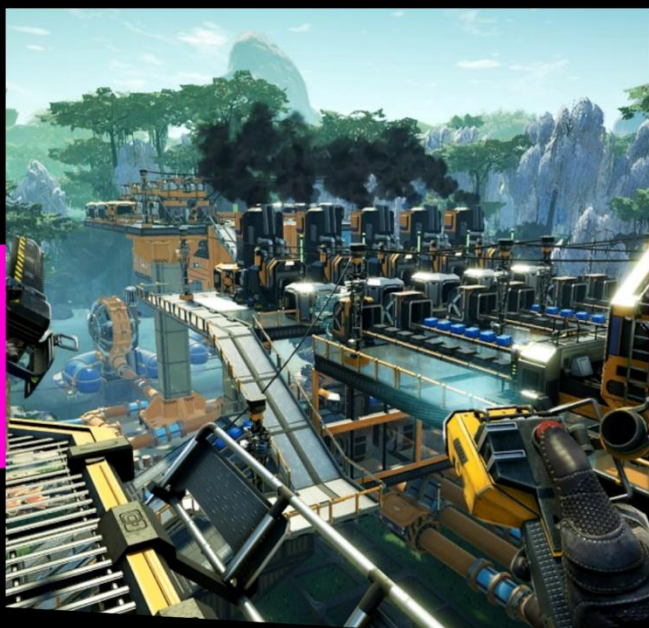


S.T.A.L.K.E.R. 2: Heart of Chernobyl

## ►► Satisfactory 1.0

Tato dlouho očekávaná automatizační hra měla předběžný přístup veřejnosti od roku 2019, ale trvalo to až do září 2024, než vyšla plná verze a s ní spousta nových předmětů, strojů, změna mapy, nový příběh...

Pokud vás někdy lákaly automatizační hry, Satisfactory je poměrně dobrý začátek.



Satisfactory 1.0

## Sons of the Forest

Sons of the Forest je jedna z nejrealističtěji vypadajících survival her. Pokud si však chcete užívat inovativních mechanik a krásného prostředí, tak si radši zahrajte Green Hell a to ne proto, že SOTF tyto věci nemá zmáknuté, ale protože ta hra umí být skutečně děsivá.



Autor: Ondřej Tůma

Palworld

# Kam po novém roce za kulturou?



Je líbo výstava, nebo raději divadlo či kino?  
Zvolte si sami!

## IDENTITA

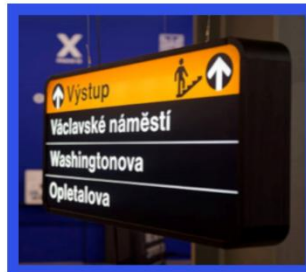
příběh českého grafického designu  
výstava

12/10/2024-2/2/2025

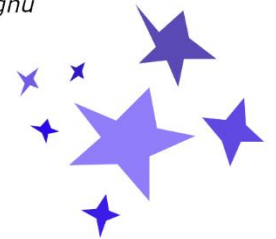
Nutný *must have* podzimu/zimy je návštěva výstavy na pražské Kampě "Identita". Možná jsi zaznamenal\*a cyklus na ČT art, plakáty na celovečerák, nebo knihu – ano, tento velkolepý projekt se připravoval mnoho let a fakt stojí za návštěvu! Výstava představuje příběh českého grafického designu od začátku 20. století (např.: vývoj státních symbolů) až po současnost (značení metra).



Foto: projekt Identita



Museum Kampa - Identita - příběh českého grafického designu



## VÁŇA

kino

(anglicky s českými titulkami)



National Theatre Live:  
Vanya (2024)

Klasika Antona Pavloviče Čechova v adaptaci Simona Stephense, kde VŠECHNY postavy hraje jediný herec – Andrew Scott. Přímý přenos z National Theatre Live přináší strhující herecký koncert tragikomické hry zkoumající složitost lidských emocí, vztahů, soustředící se na naděje, sny i výčitky.



## SPÁLENÁ 16

### divadelní představení

Baví tě město, Praha, trošku historie, výtvarka nebo hudba? Tohle představení si zamiluješ. V krátkém čase proběhneš stovky let historie ulice Spálená s důkladnějším zaměřením na Spálenou 16, tedy budovu divadla Ypsilonka. Ve *Spálené 16* potkáš až 25 účinkujících a oživnou zde postavy jako KareIV., Josef Mánes, či Bohumil Hrabal. Představení je zábavné, plné humoru a ještě se toho spoustu dozvíš.



*Spálená 16 - Studio Ypsilon*



## CESTA DLOUHÝM DNEM DO NOCI

### divadelní představení

(vhodné od 15ti let)



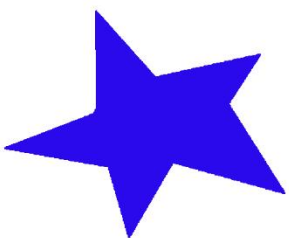
Jsi člověk, co zvládne náročnější divadelní zážitek klidně i přes tři hodiny? Baví tě ponořit se do temných zákoutí lidských vztahů a užít si perfektně zahrané bezvýchodné situace na základě silného scénáře? Pak je *Cesta dlouhým dnem do noci* přesně pro tebe!

Divadlo v Dlouhé přináší ikonické drama Eugena O'Neilla o rozpadající se rodině plné závislostí, traumat a nevyřčených křivd. Kromě O'Neillova textu je součástí inscenovaná rodinná terapie, vedená odborníkem, vycházející z terapeutických setkání, kterých se během zkoušení zúčastnili herci jako zástupci svých postav.

Jo, a než půjdeš – fakt se dobře vyspi, tohle má přes tři hodiny, je to náročné, ale stojí to za to!



*Cesta dlouhým dnem do noci - Divadlo v Dlouhé*



PS: před představením bývá možnost zúčastnit se úvodního slova dramaturgyně a režiséra inscenace, to ti maximálně podpoří intenzivní zážitek





# Zimní estetický kurz 2024

**Zajímá tě, co se letos dělo na zimním estetěku? Pokud jo, tak tady mám pro tebe krátké shrnutí výtvarně-hudebně-divadelního pobytu v Janských lázních 2024.**

Letošní téma a celkově pojetí programu bylo oproti předchozím rokům lehce odlišné. Místo tradičního skupinkového tvoření představen jsme scénář přejímali z básní Jaroslava Vrchlického. Každá skupinka dostala jednoho panovníka a v průběhu týdne utvořila krátký výstup o jeho životě.



Ve výtvarné části, která byla bohužel spolu s celým kurzem zkrácena, jsme jako skupinka dohromady vyrobili pohyblivou kartonovou postavičku, která je, spolu s dalšími, vystavena v nižších patrech školy. I večery byly nabitě zajímavým programem. Hned první večer si pro nás pan profesor Novák připravil pub kvíz s pestrou paletou témat. Druhý večer byl ve znamení hudby a s paní profesorkou Vyskočilovou a kapelou jsme si zazpívali známé písně a došlo i na moshpit. Ba dokonce i díky Danovi Motlovi zahráli na estetickém kurzu "Režim nerušit".



Ve středu si večerní program připravili oktáváni. Na několik hodin jsme se stali členy mafie z celého světa a zúčastnili se velkého boje o nástupnictví v čele světové mafie. Celou hru vyhrál Ondřej Tůma a stal se tím vhodným nástupcem.



Samozřejmě i přes mrazivé počasí došlo na odpolední procházky, které byly díky sněhu vsutku pohádkové. Zasněžená krkonošská panoramata a lázeňskou kolonádu jsme bohužel díky nedostatku času mohli shlédnout pouze třikrát, ale i tak to stálo za to. Kurz byl, tak jako každý rok, naprosto úžasný a divadelní hra na něm vytvořená jakbysmet.



A pokud byste se i vy chtěli něčeho podobného zúčastnit znovu/poprvé a nechce se vám čekat až do dalšího podzimu, určitě s námi pojedte na letní fakesteťák, který je pořádán bývalými studenty v srpnu.



# SPALOVAČ MRTVOL

## Ladislav Fuks

**Zajímalo by vás, jak může manipulace proměnit milého, nekonfliktního člověka v krvelačné zvíře? Pokud ano, pak si rozhodně přečtěte fascinující literární dílo Spalovač mrtvol od českého autora Ladislava Fukse.**

Karel pracuje v krematoriu, nezajímá se o politiku a posuzuje lidi jen podle jejich charakteru, nikoli podle rasy. To se však během příběhu začne pomalu měnit, když se Karel nechává čím dál tím více ovlivňovat svým německým nacistickým přítelem. Právě tehdy začíná ta nejzajímavější část knihy, která vám doslova vezme dech. Karel nejenže přehodnocuje všechny své dosavadní názory a přesvědčení, ale stává se i velmi krutým člověkem.

Vyprávění příběhu začíná v pomalejším tempu a chvíli možná potrvá, než se do něj opravdu začnete. Poklidný a ponurý děj se však začíná v poslední třetině najednou zrychlovat a narůstá napětí, které vyvrcholí ve velmi šokujícím, děsivém a dechberoucím závěru knihy. Příběh je velmi dobře a zajímavě napsaný, díky jeho nevšednosti na tuto knihu určitě nezapomenete.

Dílo bylo i výborně zpracováno ve stejnojmenném filmu z roku 1968 v hlavní roli s Rudolfem Hrušínským. Přestože se mnoho let nemohl objevit v kinech, zařadil se mezi nejhodnotnější snímky československé filmografie. Ale doporučuji si nejdříve přečíst knihu a teprve potom se podívat na film, jelikož jsou zde menší rozdíly i v samotné dějové lince.

Celkově je Spalovač mrtvol skvostným literárním dílem, které vás nejen přiměje pochybovat o lidech kolem sebe, ale také ukazuje, jak snadno lze člověka zmanipulovat. Dílo je na seznamu maturitní četby a určitě bych doporučila si ho přečíst.



### KOMENTÁŘE KE KNIZE OD STUDENTŮ

- Knihu Spalovač mrtvol jsem dlouho odkládala kvůli jejímu názvu, který mi naháněl hrůzu. Kniha se mi ale nakonec velmi líbila, měla sice docela dlouhý rozjezd, ale druhá půlka se četla sama. Mohu jenom doporučit.
- Lehké čtení a krásné filmové zpracování.

Karolína Šrámková

# Jak na Nový?



**A už je to zase tady, zbavíme se všeho starého, zvláště roku a dostaneme se do toho nového, zcela netknutého a rozhodnopádně lepšího. Nutno zmínit, že je v tom strašný zmatek. Když se z nového stane starý, co bude se starým? Bude prastarý? Zkrátka chaos. Máme snad 2023 prastarých let a budou přibývat další? No nic, pryč od zmatků. Teď už vážně... Co s ním?**

Než se vůbec dostaneme k esenci novoročí, musíme se ho alespoň v pořádku dočkat. Nezřídka se stává, že se z velkolepé oslavy stane posezení na rodinném gauči. Přeci jenom sledování silvestrovské estrády z roku 1960 nikdy nepřestane vzbuzovat příjemný pocit lidové soudržnosti a optimismus let minulých. Pokud máte ovšem jiné plány a chcete silvestra sdílet, je třeba si dát pozor na pár věcí. Každoročně a se zvláštní pachutí amatérské pyrotechniky se z většiny větších měst stává otevřené bojiště, kde je třeba dávat pozor na odjištěné výbušniny (petardy) nebo balistické střely krátkého doletu (římské svíce). Další zásadní uvědomění spočívá ve faktu, že ani na nový rok nemusí být každý nakloněný vašim diskohrátkám do pozdních ranních hodin, naopak je pravděpodobné, že se vybudovaná agrese po půlnoci uvolní a do melodie vašeho nejsrdceryvnějšího skibidi se začne ozývat bušení železné trubky o strop. Na základě naší (mojí) odborné praxe je toto správná chvíle zanechat veškerého hlomozného jednání. Za třetí, vyvarujte se všemu, co by vám na tento jediný den v roce mohlo připadat jako rozumný nápad. Víím, je to přímo šokující, ale plavba ve Vltavě není na silvestra o půlnoci pranic moudřejší než po zbytek roku. Také osobně nedoporučuji putovat po věhlasných pražských památkách, jelikož nikdo nechce prvního vysvětlovat, proč mu připadalo rozumné nocovat na soše sv. Václava. Nakonec je radno zdráhat se všech překotně akrobatických, či inteligenčně náročných počinů, protože dvě hodiny ráno nejsou nejlepší čas, kdy lézt na Petřínskou rozhlednu, tak nějak jaksepatří na drsoně z vnější strany...

Pokud se vám tedy podaří, zdaří a vydaří vyčkat, dočkat a počkat na půlnoc, potažmo ráno, přijde na řadu další nelehký úkol. Pomoc!!! A co s rokem novým? Jak se tak totiž říkává a povídá, jak na nový, tak po celý, ale věřte nebo nevěřte, je dost pravděpodobné, že vám novoroční nálada uprchne ze života spolu s oslavnou atmosférou, když si uvědomíte, že oslavy musí skončit, a že poněkud optimistický odvážný odhad ranní rozcvičky nebo pilnějšího studia bolestně nezapadá do kolejí vašeho každodenního života. Nicméně dobrá, abych nezapomněl krom tragicky realistických, máme tu i zoufale filozofické úkony jejichž splnění vyžaduje dozajista mnoho novoroční „atmosféry“ v krvi a nevzhlednou dávku optimismu k tomu. Věřte tomu nebo ne, novoroční předsevzetí z vás neudělá milionáře, nezajistí vám zářnou budoucnost, nezachrání osobní život a už vůbec vás neochrání před maturitou v září. No tak si prostě doporučuji přát něco snadného... Třeba ať příští oslava silvestra dopadne lépe než ta poslední, ať ve školní jídelně nikdy nepřestanou pracovat s jahodovými knedlíky (respektive houskovými s jahodovou polevou) nebo kéž vám změní jízdni řád, tak abyste místo v pět ráno mohli vstávat až v pět patnáct. Tak anebo jinak, přeji mnoho zdaru a kuráže do zběsilých oslav a napříště.

Na viděnou...

Michal Kot





ilustrace: Lenka Pěkná

# Jak získat stipendium na studium v zahraničí?



**Chtěli byste studovat v zahraničí, ale nevíte, jak toho docílit? V podobné situaci se nachází mnoho dalších mladých lidí, jejichž velkým snem je právě studium na zahraniční univerzitě. Bohužel často také pouhým snem zůstává. Vidinu špičkového studia totiž zastiňují poplatky, které bývají mnohonásobně vyšší než v České republice. Financování studia tak může být pro mnohé velmi náročné až nemožné. Existují proto nejrůznější stipendijní programy, které s dostatečnou přípravou a odhodlaností není vůbec nemožné získat. Kde tedy začít?**

Stipendium, tedy finanční podporu, nabízejí univerzity, nadace, mezinárodní organizace i jednotlivé státy. Je tedy jen na vás, kterou cestu si vyberete. V každém případě však musíte splňovat stanovené podmínky.

V případě, že již máte vybranou univerzitu, můžete se podívat přímo na její stránky, včetně nabídky stipendií. Na většině zahraničních univerzit nabízejí různá stipendia, např. sociální (pro studenty z tíživé sociální situace), prospěchová nebo sportovní. Stipendia se zároveň liší i ve výši finanční podpory, ale často nepokryjí kompletní částku za studium.

Další možností získání stipendia je přes různé nadace. V České republice takto fungují například nadace Bakala Foundation a The Kellner Family Foundation. I zde je nutné mít již vybranou univerzitu a obor. Budete totiž muset dokázat, proč zrovna vy byste měli vybraný obor studovat. Bude po vás také požadována společenská angažovanost jako je například dobrovolnictví nebo účast ve znalostních olympiádách. Mezi dalšími podmínkami mohou být dosavadní perfektní studijní výsledky, sepsání eseje na dané téma, předložení doporučujících dopisů nebo doklad o nízkých příjmech rodičů.

Podmínky se ale mohou lišit nadace od nadace a jsou přehledně sepsané přímo na jejich stránkách.

Mezi oblíbenou možnost vycestování za studiem do zahraničí patří také programy od Evropské unie. Nejznámějším je program Erasmus+. Mnoho zajímavých unijních programů však můžete najít také v databázi Eurodesk. V případě, že si zvolíte možnost získat stipendium přímo od státu, ve kterém chcete studovat, poslouží vám nejlépe internetové stránky ministerstev školství dané země.

Každý rok se také v Praze na konci ledna koná veletrh pomaturitního studia Gaudeamus, kde svou nabídku představuje i mnoho zahraničních škol. Poradenství ohledně studia v Irsku, Velké Británii, Německu a dalších zemích zde nabízí například poradenské centrum Unilink. Pokud vás naopak láká studium v Dánsku, pomůže vám agentura Scandinavian study.

Žádosti o stipendia většinou probíhají v období podzim až zima a jsou pevně stanovené termíny pro uzavření přihlášek. Proto si tyto termíny co nejdříve zjistěte, ať zbytečně nesháníte potřebné materiály na poslední chvíli.

Ale základní podmínkou pro studium na vysoké škole je samozřejmě úspěšné zvládnutí přijímacích zkoušek. Termíny přijímacích zkoušek se liší podle země, ve které se univerzita nachází. Na prestižních univerzitách ve Velké Británii se například konají již na podzim. Některé univerzity naopak ani přijímací zkoušky nevyžadují. V každém případě je ale nutné včas odevzdat přihlášku a nic nepodcenit.



Autor: Karolina Šrámková

Zdroje: Evropský portál pro mládež, Bakala Foundation, The Kellner Family Foundation, Eurodesk, Gaudeamus

# Básně

Prázdná noc  
křeslo na ulici  
-tiše kouří

Pod Prahou to řinčí večer  
pomalu - měkce  
ve dvoučtvrťovém taktu

A já jen tak myslím na to  
co řekl ten - támhleten  
co se na mě v okně šklebí

Co řekl a říci měl  
co děl a zapomněl

A já jen tak myslím na to  
že je večer - páteční  
že na nic myslet nemusím

## Tisícere publikum

Soukromá antipatie  
jezdí jediné načerno

Tramvaje jsou zamořené  
nicota se nedá smýt  
z plastových sedaček

Zazní-li signál  
opustím dveřní prostor

Zasádrovaný prostředník  
pochroumaný snahou  
gestikulovat za řízení  
-radost

V prázdné pasáži - skrytý před  
deštěm  
prohlížím si fresky  
mytický obraz ten  
který věky přetrvá - ten  
nejbarevnější

V chrámové lodi - ve hře světla  
poslední místo  
kde hledám klid  
přemyslím jak asi - přeměním se  
v cosi

V temné koupelně - čtvrtá ráno  
odbyla  
silnou ranou  
v hlavě pobyla  
poslední vzpomínka - co jsem ještě  
měl

A tak se dívám  
fotím normálně

Hodinky běží dál - že zastavil se  
čas  
je nezajímá  
tak kávu piji zas  
hodinky nastavím - zase každou  
chvíli

Hmmm spíš ne

Melancholická noc  
vyhrává na lavičce  
na západ od stolu

Já to teď upřímně nechápu

Soukromá chvílka  
se zahradní jabloní  
-políbím jablko

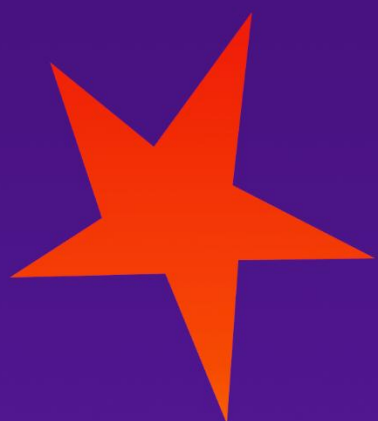
To je vše!

Zůstávám sám  
počítám židle  
-usínám

Zítřej začnu dýchat

Rušná ulice  
hlava v klíně  
-klidně oddychuje

*Autor: Marek Tomášek*



Šéfredakce:  
Klára Tůmová

Autoři textů:  
Marek Tomášek  
Michal Kot  
Nikita Kučinin  
Evelína Karlíková  
Karolína Šrámková  
Ondřej Tůma  
Klára Brychcínová

Grafika:  
Julie Michaela Svobodová  
Eliška Adámková  
Lenka Pěkná